

ОСВРТ НА ИЗБОРЕ

Протеклим изборима за Среско веће произвођача не можемо бити задовољни. Морамо признати да су они подбацили и у групи индустрије, трговине и занатства, као и у групи пољопривреде. И поред свестраних вишенедељних припрема, показале су се извесне слабости које су озбиљно утицале на резултат. Стога треба одмах да извршимо једну општу анализу, јер се избори од 22 новембра примичу врло брзо и немамо много времена за исправљање погрешака.

Који су то општи и субјективни наши недостаци који су утицали да се у првој групи гласа са свега 80,24% а у групи пољопривреде са свега 60 процената?

Неоспорно да је веће произвођача као установа власти врло млад орган, да нема још ни годину дана свога битисања, па ни довољно разјашњености његове улоге и популарности у масама. Треба да прође неколико година, да се тај орган уколотећи, да произвођачи града и села осете сав његов значај и улогу коју има, па ће снакако бити и већи интерес за избор ових одборника. Али је чињеница да се ни синдикална и задружна руководства, ни одбори Социјалистичког савеза и активни агитатори нису свуда довољно ангажовали да објасне и оно досад стечено искуство о значају овог већа.

Сигурно десет процената отпада на све оне тешко болесне и службено отсушне људе који су били оправдано онемогућени да гласају и које смо досад рачунали оправдано отсутнима. Али су извесна села и општине изненађујуће подбациле у изласку на гласање (Буковица и Витановац испод 50%, Мрсаћ и Тавник 40%, Сирча 39%). Тиме су озбиљно смањиле општи проценат среза, па и успех онима који су се свесрдније и боље ангажовали и постигли задовољавајући успех. У тринаест општина је гласало испод 60 процената уписаних бирача. Не би могли никако рећи да ти људи не би хтели да испуне своју бирачку дужност, већ треба тражити на другој страни узроке њиховог неизласка. Један од првих је мали број бирачких места и њихова удаљеност. Ми смо на овај проблем озбиљно указивали целу годину, још од јесених избора, али изгледа да је надјачао бирократски отпор над разумним покушајима да се нађе боље решење. Више пута је указивано да бирачко место не сме бити даље бирачима од два или највише три километра и да не би требало да буду на путу једно поред другог, а бирачима удаљено по 4 и више километара. Међутим неки одбори власти нису упорно хтели да отстунају од овога јер је то „стара пракса“ за њихово село, као да баш та стара пракса није показала и да не ваља, да стално подбацује и да је баш зато треба мењати. Неоспорно да су оваква решења утицала у знатном делу на проценат у Доњем Грачацу, Ратини, Жичи и другим селима. Такође је указивано да не треба на једном бирачком месту да буде више од просечно 300 — 400 бирача. Међутим, овет бирократским огнором чиновника да не пренисеује један примерак извода више или недовољно обилним анализирањем овог узрока, десило

се да је у Д. Грачацу, Чукујевцу и Лађевцима било преко 500 бирача на једном бирачком месту, а на 17 места преко 400 бирача, и то у: Врби, Грачацу на два места, Роћевићима на три места, Стублу на два места, Сирчи, Конареви, Жичи, Раваници, Печеногу, Тавнику, Гокчаници, Витановцу, Цветкама и Буковици. Дали је ово имало узрока у подбачају? — Неки од критикованих би можда убеђивали да нема никаквих. Али анализа друкчије говори: од ових 17 места, у једнаест је гласало мање од 60 процената. Нека се руководећи другови у овим селима замисле о томе.

Опет су жене подбациле у гласању. То је стари проблем на који се једнако указује, а нико се озбиљно не бави дужим радом, на његовом отклањању. Испод 60 процената жена гласало је у: Раваници 56, Савову 57, Богутовцу 56 Ратини 54, Жичи 52, Лађевцима 51, Конареви 54, Врдилима 52, Бреснику 56, Каменици 53, Матаругама 50, Самалима 43, Стублу 40, Годачици 42, Вранешима 40, Витковцу 47, Цветкама 39, Роћевићима 37, Грачацу 32, Буковици 31, Витановцу 31, Мрсаћу 31, Тавнику 21 и Сирчи 27 процената. Неоспорно да је овако мали проценат жена озбиљно утицао на смањење општег процента у тим селима. Тај проблем се не може решавати кампањски само на дан избора, већ дужим и систематичнијим радом Социјалистичког савеза и других организација са женама уопште, да их заинтересују за друштвени живот кроз разне форме рада.

Истицало се више пута да је корисно да што већи број људи гласа у преподневним часовима, јер у зимско време по подне врло често дође до погоршања времена, а и брзо се смрачи, па уствари задња три сата ретко дође да гласа, нарочито од старијег света. Међутим нико се није озбиљно постао у селима да убеди у ово гласаче, тако да је у првих пола дана гласало просечно највише 20 процената, те је јасно да није могло у оно неколико поподневних часова до мрака да гласа много више.

У индустриској групи озбиљно су подбациле обе велике фабрике. У Магнохрому је проценат гласалих 89 процената, што и није релативно слабо, али је у другој изборној јединици Фабрике вагона тај проценат свега 80, што је врло слабо за овај колектив. Од осталих у овој групи, подбацила су сва места Дрвног комбината (53 и 79 процената), три места Каблара (80, 68, 80), Ибар (81) и неколико мањих предузећа чији проценат није много могао да утиче на општи резултат. Требало би да се синдикалне организације у истима позабаве анализом неизласка због искуства за други пут.

Сем ових битних узрока, свакако је било и низ других. У многим селима су свадбе утицале на смањење процента. Поставља се питање да ли су се младожење могле убедити да одгоде ову своју свечаност приватног карактера да не утиче на једну општу свечаност, као да нема још толико других недеља до краја године? Такође је омладина, која је тек стекла бирачко

право, слабо излазила на избор е. У овом правцу корисно је да руководства омладинских организација направе једну анализу за себе. У многим селима нису држане конференције по засеожима да би се на њима објаснило бирачима значај и начин спровођења избора. Ово је требало да се чини још при прављењу бирачких спискова. Тада се не би десило да дође човек на биралиште и тек ту да сазна да нема право гласа, већ би задружни одбори, да су на време објашњавали ко ће моћи да гласа, добила свакако још један број домаћинстава у своје чланство. Постављено је било секретарима одбора да поћу у засеоке и тамо по групама да читају и проверавају бирачке спискове. Али изгледа да се понегде њихова бирократска схватања нису могла да сложе са тим да иду они „народу на ноге“, те је остало неуведених људи у бирачке спискове.

Ово су неки, досад уочени недостаци и проблеми. Свакако их има још. Корисно би било да се у ових неколико дана до избора изнесу сва та запажања на страницама нашег листа, како би имали времена, уколико се то може, да их отклонимо до следећих избора. Слаба је корист од самог уочавања проблема и недостатака, ако се озбиљно не ангажују одбори власти и руководства Социјалистичког савеза, Савеза комуниста, омладине и других организација да то отклоне.

Изабрани су одборници за Среско веће произвођача

— У граду је гласало 80% бирача —

Прошле недеље су произвођачи из групе индустрије у граду са процентом од 80% извршили своју грађанску дужност и изабрали своје претставнике који ће их претстављати у Среском већу произвођача. Доносимо имена и број добијених гласова по изборним јединицама у граду за групу индустрије:

Магнохром: Изабран је Владимир Делари, инжењер који је добио 341 глас и Ђорђевић Слободан, радник који је добио 242 гласа.

Фабрика вагона: Изабран је Несторовић Александар, радник који је добио 380 гласова,

Радник Видоје Зорић за време гласања

Поповић Војимир, радник, добио је 342 гласа, **Лекић Обрен,** радник, добио 309 гласова, **Рукавина Милан,** радник, добио 307

Пеко Даичевић, кандидат за Савезно веће у Срезу жичком

Живоша Пирић, кандидат за Републичко веће у првом изборном срезу

За Савезно веће потврђена је листа Пека Даичевића. За Републичко веће за I изборни срез који обухвата Ранковићево, Надибар и Прекоморавље потврђена је листа Животе Пирића, а у II изборном срезу које обухвата Подибар и Гружу потврђена је листа Моче Јончића.

За Савезно веће произвођача за групу индустрије потврђена је листа Степановића Милана - Матроза, а за групу пољопривреде

Коча Јончић, кандидат за Републичко веће у другом изборном срезу

гласова, **Курчубић Прибислав,** радник добио 290 гласова и **Танасковић Предраг,** радник 270 гласова.

Дрвни комбинат: Плавшић Војислав, службеник, добио 384 гласа, **Крстић Радомир,** инж. 284 гласа и **Љубичић Милутин** добио 210 гласова.

Каблар: Милосављевић Момир, инж., добио 330 гласова, **Обрадовић Драган,** директор 297 гласова и **Милошевић Момчило,** инж., добио 209 гласова.

Ложионица: Изабран Суша Данило, службеник 167 гласова.

Жел. станица: Изабран Николић Цветко, службеник, добио 260 гласова и **Ђуровић Милош,** служб. добио 229 гласова.

„Раде Вилотијевић“ Изабран Симоновић Живојин, службеник, добио 70 гласова.

Кисекана „Г о ч“, Штампарија и Дир. шума: Изабран Кутлешић Божидар, инж., који је добио 104 гласа.

Копаноник, Ибар и Транспортно предузеће: Изабран Томовић Милорад, служб., добио 76 гласова.

29 Новембар, Стојановић Морана, Пољопривредник и **15 Мај:** Изабран Ломић Крста, служб. добио 61 глас.

вреде за срезове Жички, Студенички, Дежевски и Штавички потврђена је листа Војина Поповића. За Републичко веће произвођача - група индустрије потврђена је листа Несторовића Аце, а у групи пољопривреде за срезове Жички, Студенички и Трстенички потврђена је листа Костиновића Радована, Глукчевића Анђелка и Павловића Владе.

Велики народни збор

У недељу 8 новембра 1953 године одржаће се у Ранковићеву на Тргу Маршала Титоа, у 10 часова, велики предизборни збор на коме ће говорити посланички кандидати: Пеко Даичевић, Милан Степановић - Матроза и Војин Поповић.

Изабрани су одборници за Среско веће произвођача

— Наставак са прве стране —
Зеленгора, Шумадија и Ослобођење: Изабран Пешић Миљојко, службеник који је добио 67 гласова.

Железничко предузеће за одржавање пруге: Изабран Марковић Славко, дружин радник који је добио 89 гласова.

Мостоградња Пионир и Мостоградња Ратина: Изабран Ђојевић Милован, радник који је добио 71 глас.

Столови и Жељин, Житопромет и Отпад Изабран Николић Петар, који је добио 92 гласа.

ТТ и лечилиште Матарушка Бања: Изабран Петровић Слободан, службеник лечилишта, добио 104 гласа.

Градско кројачко, Столарско предузеће и Приватне занатлије Изабран Сеничић, радник који је добио 119 гласова.

Електросрбија и Електрокомбинат: Изабран Вукосављевић

Са једног изборног места у Железничком чвору

Искрана: Рудњанин Милосав, пек радник добио 118 глас.

Каменолам Каменца и Предузеће за путеве Крагујевац: Изабран Андрић Милорад, радник добио 58 гласова.

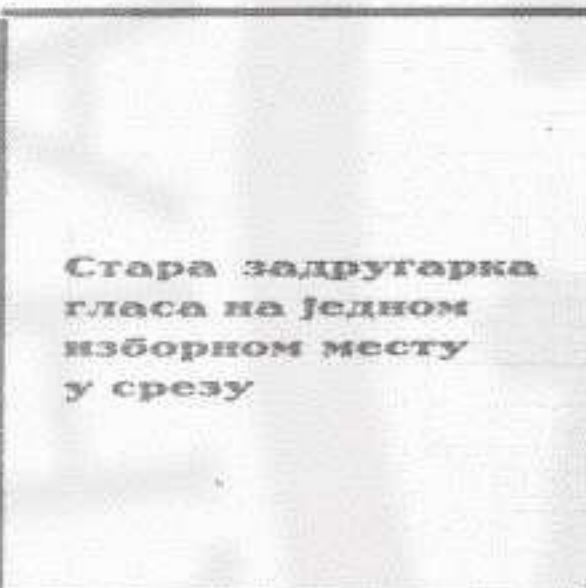
Десмир, радник добио 79 глас.

Изабрано је тридесет одборника из групе индустрије за Среско веће произвођача, којих 13 радника и 17 службеника између којих 5 инжињера и 4 директора предузећа.

У срезу је гласало свега 60% бирача

За одборнике Већа произвођача за Срез жички у групи пољопривреде на недељним изборима изабрани су следећи одборници:

421 глас, у седмој Косовац Светомир са 586 гласова и Дебелак Милосав са 484 гласа, у осмој Нешовић Драгољуб са 536 гласова, у деветој Стевановић

Стара задругарка гласа на једном изборном месту у срезу

У првој изборној јединици изабран је Марковић Живота, са 265 гласова, у другој Рафановић Милош са 555 гласова, у трећој Милановић Радослав са 300 гласова, у четвртој Дугалић Милорад са 641 глас, у петог Сеничић Момир са 445 гласова, у шестој Вучковић Радослав са

Мирко са 486 гласова, у десетој Грујић Милован са 368 гласова, у једанаестој Митровић Станко са 467 гласова, у дванаестој Васиљевић Миљивоје са 395 гласова, у тринаестој Радомировић Танасије са 360 гласова и у четрнаестој Танасковић Вујица са 467 гласова.

Изјаве другова Момира Лекића и Добрице Ристовића поводом кандидовања за посланике Републичког већа

Поводом моје кандидације за народног посланика републичког већа коју су испунили изборни бирачи у Ранковићеву и неким селима нашег среза, осећам се обавезаним да дам ову изјаву и објасним свој став према овом питању.

Кандидацију не могу да примам и ако сам небилоком захваљујући изборним бирачима који су је поставили. Она за мене као и за сваког човека представља одговорност и величину народног поверења у Савез комуниста коме припадам, али сматрам да ће разлози које излагам објаснити мој став. Они су следећи:

Прво. Имајући у виду задашке и нову улогу скупштинских и народних посланика, дошао сам до закључка да у случају овог специјалног избора не бих могао одговорити свим обавезама. Ово из разлога што сам ја овде (а нарочито у срезу) још увек непун човек коме је дошлебно много времена и труда да би се решавале проблеме за чије се решавање у скупштини и ван ње треба борити.

Друго. Моје садање здравствено и физичко стање не даје ми могућности да у један индустријски избор који би ми омогућио да у Украјини Вериду сандалом или своје представим.

Треће. Посматрајући изборе и наше кандидације у светлости наредних циљева и залажања, сматрам да овако решење донајбоље одговара интересима нашег заједнице, јер избор посланичких кандидата који остају и за које ћемо гласати 22 новембра донајбоље одговара и нашим потребама и нашим могућностима. Моје је мишљење да свако друго иступање нових канди-

дата не би имало практичне сврхе и сподило би се на голо задовољавање неке формалне демократије стварног садржаја.

Момир Лекић

Захваљујем се свим бирачима града Ранковића и Среза жичког на указаним поверењу кандидацију ме за посланика Народне скупштине Народне Републике Србије, по како је свако мога здравља још увек у неизвесности и по савешту лекара вероватно да ћу ићи на лечење у иностранство где је све што утицало да се нисам могао пријавити те поверене и врло одговорне дужности ја сам решио да не дам пристанак изборној комисији имајући све ово у виду. И даље ћу активно радити и помагати новонабраним посланицима у решавању горњих проблема нашег среза и града колико ми за то моје интелектуалне и физичке могућности буду дозвољавале.

Предложени кандидати којима су поверене листе сматрам да ће достојно репрезентовати наш град и наши се бирачи могу са њима поносити као би својим представницима у највећем представничком телу наше земље и да ће их као таква достојно репрезентовати.

Сматрам да су они разлози довољни и молим да ме бирачи изине.

Изјаву дао
Добрица Ристовић
(председник НО
градске општине)

ТРШЋАНСКИ ПРОБЛЕМ У ИНОСТРАНОЈ ШТАМПИ

— Западне силе су хтеле да ставе Београд пред свршен чин —

И у својим јучерашњим издањима листови западних земаља поклањају велику пажњу проблему Трста и југословенским предлозима о уклањању садашње напете ситуације у тој области, после недавних англо-америчких одлука. Интересантно је да амерички листови, и поред тога што и даље инсистирају на оправданости одлуке америчке и британске владе да се зона „А“ преда Италији, ипак околишним путем признају оправданост југословенског држања. Тако, на пример, „Њујорк Хералд Трибун“, говорећи о конференцији коју је предложила Југословенска Влада трима западним земаљама, између осталог пише: „Много штошта иде у прилог такве опште конференције. Трст је европски проблем“. „Вашингтон Пост“ пише да је Титов предлог разуман захтев који запад не сме да одбаци. Лист затим каже да ће се можда морати да учине извесни уступци „и прочито из једног другог разлога: због прилично охолог начина на који је британско-америчка намера неочекивано изложена“.

Многи француски листови и јуче пишу с разумевањем за југословенске предлоге. Лист „Комба“ пише: „Било би погрешно веровати да категорички став маршала Тита представља само блеф који има за циљ да стави медем на поврешни национални понос Југословенска одагна побуна има одређени циљ, одгодити извршење савезничке одлуке и спречити улизак Италијана у Трст. Тито је постигао свој циљ. Западне силе су хтеле да ставе Београд пред свршен чин Жестина Титове реакције спречила је у изјављу руку овај удар. Савезници су данас припремено приморани на неактивност“.

Данска штампа већ четири дана доноси на првим местима својих страница вести и коментаре о Трсту. Независни лист „Информасион“ пише у свом уводном чланку о Југославији: „Наводи се са Запада да је требало помоћи италијанској влади баш у време кад она трпи од унутрашњих тешкоћа и кад је реч о томе да се она прид бије за Европску одбрану ваљанију. Међутим, питање је да ли се та корист, која би се притом постигла, може уопште рачунати као корист јер је зато цена пријатељство Југославије“.

Понуда југословенске владе за одржавање четворних разговора изазвала је у британској штампи извесно олакшање. Карактеристично је да се у британским листовима појављује осуда последње англо-америчке одлуке. У коментарима неколико водећих листова

не крије се дивљење према одважности и решености Југославије у овом часу. Конзервативни „Дејли мејл“ пише с тим у вези у једном дужем уводнику: „Народ ове земље (Југославије) не може да разуме благод са којом се према Италији увек у оваквим питањима поступао. Италија је у оба светска рата преврнула ћурак и побринула се да ситуацију окрене у своју корист“. „Манчестер гардијан“ пише: „За Лондон и Вашингтон не би било великих тешкоћа да прихвате југословенску сугестију“.

Осврћући се на југословенски предлог о четворној конференцији, „Дејли мејл“ наглашава да је маршал Тито био први који је учинио државнички потез. Не одустајући од својих захтева, пише лист, ни од својих упозорења, маршал Тито се обратио другим земаљама ради састанка са њима и вођења разговора.

Шта причају ратници о личности свога команданта

Хиљаду деветсто четрдесет и четврте године у Беранама и околници Андријевице бацали су авионима савезници материјал. Између осталог било је и белог хлеба. Војницима је требало хране, али је требало и народу овог краја. Пеко је предложио и усвојено је да се хлеб штеди како би могло да се нешто од овога додели и народу. Другом приликом у Лимској Долини у великој оскудици хране становници села у којима су боравиле јединице друга Пека одрицали су се исхране за један дан у корист бораца. Била је то по количини мала, али по моралној подршци сиромашног народа својој војсци — велика помоћ. Друг Пеко је успео да борци његових бригада и од ове скромне помоћи помогну најсиромашније породице из села одричући се свога и овако малог следовања. Био је то поступак само правих бораца Народне армије.

На поласку Црногорских јединица у Србију друг Пеко је пред јединицама одржао говор у коме је подвукао важност овога похода и истакао циљ његов, говорећи да ослобођењем Србије ослобођавамо браћу, очеве, мајке и сестре оних синова братске Србије који су пали као борци

пролетерских јединица на територији Црне Горе борећи се за слободу црногорског народа. У очима бораца сјале су сузе а кроз свако дело припадника његових бригада видела се решеност за борбу до краја и љубав према братској Србији и Србијанцима. Србија је ослобођена, а друг Пеко је био на челу јединица које су се бориле за ослобођење српског народа.

На поласку за Србију спевана је и песма:

„Веселите се браћо Србијанци“
„Пеко Вама снагу војску води“
„Живећете и ви у слободи“.

Низ песама из народно-ослободилачке борбе везане су за личност друга Пека. Он је био понос свих бораца наше Армије, без обзира из кога су краја Југославије. Црногорци су га дозивали:

„Ајде Пеко, ајде ристе,
Црној Гори приближи се“.
Србијанци су одговарали песмом:

„Црна Гора нам је дала,
Далчевића генерала“.

Кроз његову личност ковало се братство и јединство наших народа у борби за слободу и социјализам, а данас се оно још више јача његовом кандидатуром за посланика Савезног већа у нашем устанничком срезу и граду.

ВЕСТИ САСЕЛА

Село од 38 домова подигло школу

На територији општинског одбора Гокчаница, налази се село Попова Река, које је удаљено од гокчаничке школе преко 8 км, а пут је врло рђав и зими често непроходан. У селу није постојала школа, већ су деца пре рата ишла преко 8 км, до школе у Гокчаници. После ослобођења до 1949 године било је тако а 1949 године је школа отворена у приватној кући.

Кандидат за Републичко веће произвођача — група индустрије

АЛЕКСАНДАР — АЦА НЕСТОРОВИЋ

Концем 1952 г. грађани овога села, које броји 38 домова, довели су одлуку да саграде школу у средини села и за непуну годину дана направили су школу која је свечано отворена 17 октобра 1953 г. — Овој свечаности било је присутно око 110 грађана. Приликом отварања свечаности одборник Панто Павловић се захвалио свим грађанима који су са пуно воље и залагања за непуну годину дана сазидали школу. У име села захвалио се је СНО-у, који је дао помоћ у износу од 300 000 дина. На крају Павловић је рекао: „Изгубио сам сина јер је школа била далеко. — Назебао је. Добио западење плућа и умро.“ После говора друга Павловића дуго у ноћ трајала је вечера и народно весеље којим је прослављена ова заиста ретка победа.

Ж. Дебелаковић

Подунавци добили осветљење

На дан избора за Среско веће произвођача грађани села Подунавци извршили су још један велики задатак — осветлили су своје село електричним светлом. Ово је победа коју су грађани Подунавца извојевали у предизборној кампањи и која може да служи осталим селима у срезу као добар пример.

ДОГОДИЛО СЕ У РАНКОВИЋЕВУ „ГАЗДОВАЊЕ“ СА ДРУШТВЕНИМ СРЕДСТВИМА

— Разговори неком неугодни —

Срела се два власника станова из нашега града, па као и увек разговарају о ситуацији. . . .

— Јеси ли читао у „Ибарским новостима“ шта оно рече Блажа Рудњанин о становима?! . . .

— Јесам море. Него од тога посла нема ништа. Блажа се шалила а она професорка мислила озбиљно, жалосно вели други.

— Изаћи ће нека уредба. . . . Нова, тајанствено шапуће први. Добићемо наше куће, па чим ми се киражија не свиди, ја га избацим и квит, упорно и оштро каже први.

— Море изгледа ми да се то неће догодити. Истина доста је нас дигло главу рачунајући на ту уредбу о којој ти говориш али. . . . мрка капа. . . .

— Охе! Охе! . . . Ја ћу да бирам киражије. Не дам да ми у кући буде било ко. Може да ми се деси да буде и члан Партије. . . .

И уредба је изашла. Не овако како је они замишљају, већ онако како мора да изгледа свака уредба и пропис у социјалистичкој земљи. Изгледа према овом разговору да су неки људи заборабили да читава наша борба и наш развитак иду у правцу заштите широких народних маса. Остаје им једино да маштају о старим временима која су, на срећу наших народа, давно прошла и која се неће никада вратити јер их не жели већина наших грађана.

На спортском игралишту „Слога“ тренира преко двадесет спортиста. Трче, играју као и обично, али се повремено догађа и нешто необично. На једној страни игра неколико ђака гимназије и њихов наставник физкултуре. Трче нормално, шутирају олет нормално и све иде нормално, али довикују се ненормално. Ђаци никако неће да заборава да им је он професор, то је нормално али га зову стално: „господине“, што је по моме мишљењу ненормално. „Господине, баците лопту!“ „Господине, ту сам.“ „Врло добро господине!“ оцењују га његови ђаци. И понавља се оно што се често пута догађа на кошарка стадиону. Тако је исто тако наставник физкултуре титулисан са госпoдин само од извијача а не од играча. Помислих: „Зар није доста што неки наставници захтевају да се тако ослављају и неће да схвате да тако не треба да буде, већ се и на спорским теренима инфилтрира оно што је страво? Некако ми пада на ум: „Било би сигурно боље да саме индивидуе које ђаци зову „господом“ поведу борбу противу овога назива без обзира што би по мишљењу неких на овај начин пала титула и ауторитет? Ако је ауторитет садржан само у томе онда га и не било!“

Људи из града и села као и нека предузећа се често жале на наше ветеринаре. Слушали смо помоћу видовитости неколико разговора које преносимо не би ли поправили стање или онога који је крив натерали да размисли о овим речима.

Некoм сeљаку се отелила крава и наступиле последице, мислим да је из Рибице. Звао ветеринаре поред којих близу стапује да му помогну. . . . мислим на краву а они тражили кола за непуних пет стoгина метара. На неколико позива се оглушили, па се најзад решило да дођу, а ли дошли без алата. Једва у селу моћемо пумпу од бицикла и она спасе живот мојој крави. Не кажем да ветеринари нису интервјуисали али шта би било да нису дошли за два сата или да нису нашли пумпу за бицикл?! . . .

У Грачанину побеснео човеку по. Дошло домаћини колима да доведе ветеринара јер се илучно реду да није ред да ветеринар

иде пешке. Ветеринар није отишао. Ингервенисао ДОЗ јер је во био осигуран и ветеринар најзад решио да дође и дошао али касно. Во је угинуо. Него се није свршило само на вољу. Човек и његова породица покушавали да спасу вола јер ветеринара није било па сада примају сви ињекције противу беснила. Зар не би могао да да неко ињекцију онима који су за ово криви па да се други пут ово не деси? Жалио се и Чворовић из Рибице на ветеринаре, али о њему ћемо други пут ако се поново овако нешто деси.

ЗА НАШЕ ПОЉОПРИВРЕДНИКЕ

Како се може повећати производња житарица

— ИЗМЕНИТИ ПРОИЗВОДНЕ КАПАЦИТЕТЕ И ПОВЕЋАТИ НОРМАТИВЕ ПРИНОСА —

Основно питање за унапређење пољопривреде срез је сте повећање продуктивности рада. Ово питање укључује у себи и друго, а то је, срез мора произвести довољну количину пшенице како би прехрано становништво и тиме постао независан од увоза.

Досадашњи план унапређења пољопривреде среза за период 1952/62 годину указује да срез располаже производним капацитетом пољопривредног земљишта од 55.427 ха., шумским и осталим земљиштем од 56.221 ха што укупно износи површину од 111.648 ха.

Нас интересује површина пољопривредног земљишта од 55.427 ха који треба да прехрањује око 80.105 становника или која треба да је бар довољна да прехрано становнике како се не би морала увозити пшеница. Увоз пољопривредних производа за једно пољопривредно подручје је нужност у случају ако нема материјалну базу — земљиште или ако производни капацитети нису довољни и нормативи приноса не дозвољавају повећану производњу. Увоз умањује куповну моћ произвођача за толико колика је сума вредности увоза. Куповна моћ произвођача је нарочито пресудна када се ради о улагању у средства за производњу ради унапређења пољопривреде.

Подаци о плану указују даље на чињеницу да је од пољопривредног земљишта под ораницама било површина од 18.344 ха или 34,8% . Остала површину заузимају воћњаци, виногради и др., посебно ливаде и пашњаци са 49,4% као ниско продуктивне површине! Структура коришћења указује на екстензивну пољопривредну производњу.

На ораницој површини пшеница је заступљена са 4.682 ха а кукуруз на 10.997 ха. Осталу површину заступају индустриско, повртно и крмно биље. У таквом односу група ратарских биљака лежи кључ за решавање проблема. Просечни приноси пшенице и кукуруза су исти тј. 1.200 кгр. по хектару, уз већи утрошак рада за кукуруз. Таквом односу површина пшеница — кукуруз треба тражити узрече. Они леже у социјалном саставу села, економским, техничким и природним условима срезом. У перспективи такав однос је неодржив обзиром на заокрет у привредној политици наше земље и друштвено — економских промена које су се догодиле или су у процесу нарочито у пољопривреди, прелаз са система лохотка на катастарски чисти приход код пореза, на пример.

Предњи однос указује исто тако да је кукуруз базична ратарска култура као и на то, да уколико је одавно принос кукуруза утолико је показивала пораст површине! То долази отуда што кукуруз решава многа питања домаћинства на селу, али

Предавањем привредних предузећа на управљање радним колективима, између низа осталих, постигнут је и тај напредак да се сви финансијски послови подвргну општој контроли. Ни један крупнији издатак предузеће не би могло даима, а да за то не постоји одлука управног одбора, или Радничког савета, или да о томе није расправљао цео колектив.

Можда незрелост или небудност чланова Управног одбора и радничких савета појединих колектива често омогућавају да се протуре и такве одлуке, које се косе са постојећим прописима, а које у крајњој линији коче мор-

малан и правилан развој предузећа.

Управни одбор Градског штампарског предузећа, расправљајући по молби директора предузећа Србе Моравчића, дао је предлог Радничком савету да се поменутом из средстава предузећа одобри кредит од 150.000 динара са роком враћања од 2 године. За овај износ предузеће је умањило сопствени кредит, а одлуком није предвиђено да камату и остале трошкове зарачуна зајмопримцу. Доношење одлуке мотивисано је тиме да се на тај начин води брига о људима.

Од износа одобреног кредита Моравчић је до 22 октобра т.г.

искористио 114.201 дин. од тога 95.000 дин. у готову.

Шеф рачуноводства Стипе Баришић не само да није скрећу пажњу руководству предузећа да је ова радња противзаконита, него је сва издавања директору по одобрењу му кредиту књижио на рачун „аконтације по службеном послу“, мада кредит нема никакве везе са тим. Поред тога обмануо је Н. банку и потурањем чекова о тобожњој исплати материјалних трошкова (ток 9) и транспортних трошкова (ток 8), обезбеђивао готов новац. О неком повраћају дуга до данас нема ни говора, јер Моравчић, као што се види, није ни искористио цео износ одобреног му кредита.

Скоро исти случај, само вештије изведен, је давање кредита Драгану Николићу — Пулу, пословођи Градског метало-прерађивачког предузећа од стране предузећа.

И за ово, наравно, постоји одлука Радничког савета, који је у овом случају цео колектив. Али каква одлука? Да метало-прерађивачко предузеће прода Драгану Николићу: циглу, црпел и грађу-производе који немају никакве везе са пословањем предузећа. Овај материјал је набављен од других предузећа, исплаћиван, а затим продаван Николићу без зарачунавања икаквих (камата и ост.). Вредност тако исплаћеног материјала износи преко 200.000 дин.

У чему је неправилност овога? Николић је користио средства предузећа, почео са изградњом куће, а накнадно се обратио Народној банци, која му је одобрила кредит од 200.000 динара. На овај начин он је касније измирио обавезе према предузећу, и практично без својих средстава изградио себи кућу.

Наравно у свему овоме изиграва је у крајњој линији друштвена заједница, уколико се она појављује у лицу Народне банке. Руководећи се тиме да лице које изграђује кућу мора у истој учествовати са две трећине Народна банка је одобрила кредит. За њу није важно ко је обезбедио средства за почетак изградње, задовољавајући се тиме да је изградња била у завршној фази, те је кредите и одобрила. Свакако обманута је Народна банка, обманута је друштвена заједница, а раднички савети су својим непромишљеним одлукама то дозволили, на штету предузећа.

Да ли смемо преко ових појава прећи без жигосања, када знамо да свако расипање новца има штетних последица, када се сваким даном боримо за повећање номиналне вредности динара и када друштво строго води рачуна о начину употребе општенародних средстава? И уместо да су се ова предузећа борила за пословање са што мањим средствима за уштеду у материјалним трошковима, за смањење цене својих производа и услуга она су исте непотребно повећали на рачун својих потрошача.

Може ли заједница бити равнодушна на то? Не. Неправилне одлуке радничких савета би се морале поништити, уколико би то у овом стадијуму било позитивно. Јавност би се морала за ово нужно заинтересовати, нај- енергичније реаговати на овакве потупке и захтевати да се кривци узму на дисциплинску, ако хоћете и кривичну одговорност.

Раднички савети морају дубље проучавати било које питање финансијске природе и код доношења одлука обавезно консултовати економске стручњаке. Само на овај начин можемо стати на пут злу, које се у последње време протур

та нас појава исто тако учвршћује у уверењу да такво стање ратарства гура пољопривреду назад.

Централно питање у грани ратарства пољопривредне производње — поред осталих — јесте: да ли срез може произвести 20.026 тона пшенице како би сваки становник био обезбеђен у пшеничном хлебу? План указује да постоји могућност, али исто тако иницијативу препушта произвођачима да је искористе, јер њих највише и интересира. План унапређења пољопривреде исто тако обавезује и друштвену заједницу да помогне селу економским инструментима.

Подаци указују на чињеницу да је срез до сада производио око 4.080 тона пшенице и раж или по глави становника 50 кгр односно 1/5 оброка у пшеничном хлебу. Или, досадашња производња пшенице покривала је потребе са свега 20%, што значи да се 80% пшенице, као остатка до пуног оброка, увозило или употребљавао кукурузни хлеб. Из свега следи закључак да срезу недостаје пшенице у количини од 15.946 тона у вредности од 365 милиона динара, не рачунајући количину за репродукцију у вредности од још 13 милиона динара. Површина под кукурузом давала је масу од 14.077 тона која се приближава мањку пшенице. Маса кукуруза се више не може увећавати јер то не дозвољавају исти услови због којих је толико произвођачи тј. капацитет ограничене површине и просечан принос.

Пољопривреда среза, посебно грана ратарства, налази се пред питањем: да ли треба и даље посматрати шта се ради или напустити такав став и поћи путем како треба да се ради. Свакако је бољи други пут. Стање се у сваком случају може изменити у садашњој етапи развитка пољопривреде.

Да се одговори на постављено питање тј. обезбедила исхрана пшеничним хлебом а укупна маса кукуруза остала несмањена, остаје једино: да се повећа површина под пшеницом а смањи под кукурузом с тим да се повећају нормативни приноси кукуруза и пшенице по 1 хектару. То значи, да срез у целини треба да засејава површину под пшеницом 5.727 ха сортом ФРАЗИНЕТИ која је показала принос од 3.600 кгр. по једном хектару. Тиме се добива маса од 20.617 тона, количина која је довољна. Кукуруз не треба заступати на већу површину од 6.274 ха. и рачунати на просечан принос од 2.500 кгр. могућих по једном хектару. Та површина давала би масу од 15.685 тона, нешто увећану од досадашње производње. Са том количином допринело би се унапређењу сточарства.

На предњег следи закључак да у срезу постоје могућности јер то дозвољавају капацитети

и нормативи приноса, али се за њих треба борити. Кључ по коме би се унео изврстан систем у раду је, како следи:

житарице 70%	површине, од тога:
пшеница	41 %
јечам, овас, раж	14 %
кукуруз	45 %
индустриско биље	5 %
повртно биље	8 %
крмно биље	17 %

Ниска продуктивност рада у ратарству је последица малих норматива приноса. И ту је борба.

Искуство нас учи да постоје могућности за повећање норматива приноса употребом семена бољих сорти, поред осталих мера. У селу Самаила гаји се већ три године пшеница форме ФРАЗИНЕТИ која је имала просечан принос у 1952 г. (сушној) око 3.000 кгр. а 1953 год. 4.300 кгр. по једном хектару. Ова форма је отпорнија противу полегавња и болести. Даље, огледима са кукурузом такође се дошло до резултата који нас упућују на могућност повећане производње. Средња пољопривредна школа је вршећи огледе на својој економији, чије се земљиште сматра као лоше у погледу квалитета — типичан подзол — дошла је до приноса кукуруза од 5.400-7.300 кгр. по ха. Најбоље резултате ја показала сорта Амерички хетерозис и 47 са приносом 7.300 кгр. Од домаћих сорти најбоље резултате показао је Југословенски хетерозис — зубан са приносом од 5.800 кгр. по једном хектару. Постигнути резултати ма како да су невероватни за наше пољопривредника њега у сваком случају ништа неће стајати ако покуша сам. Ризика нема, јер ће му којугод сорту опробао дати веће приносе од оних које је до сада гајио.

инж. В.С.Р.

ПОСЛЕДЊА ВЕСТ

Изјава друга Драгана Вучића посланичког кандидата за Републичко веће

Непосредно пред излазак листа добили смо писмо друга Драгана Вучића, потпредседника СНО-а и председника савета за привреду у коме моли уредништво листа да у овом броју објави следећу изјаву:

Кандидацију не могу да примим. Овом приликом изражавам своју захвалност бирачима који су ме кандидовали и поступајући овако мислим да поступама правилно у односу на жељу бирача да у скупштинску оду најбољи међу најбољима.

Лично мислим да није за нашу демократију битно да ли има један или више кандидата а ја лично не бих желео да мењам сектор на коме радим и желим да останем на месту где се и сада налазим.

Драган Вучић

У недељу 8 новембра у 10 час.
— сви на збор — на коме ће
говорити друг Пеко Дапчевић

ЗАПАЖАЊА О ЈЕДНОЈ ДИСКУСИЈИ О УЧЕШЋУ НА ДИСКУСИЈАМА У КЛУБУ КУЛТУРНИХ И ЈАВНИХ РАДНИКА

У понедељак је у Клубу културних радника одржана дискусија о васпитању омладине. Треба признати да је Клуб својом активношћу у задње време показао да се уме прихватити решења корисних проблема. Али се примећује да још увек у његовим просторијама нема многих којима би било корисно тамо да навраће, па и оних који су га иначе критиковали због нерада, а они данас не долазе да сами својом активношћу ма шта допринесу за његов рад.

Питање васпитања омладине је врло актуелан проблем, не само за просветне раднике, мада треба првенствено да се чује њихово мишљење, већ и за наше друштво уопште. То је проблем који треба да привуче озбиљну пажњу руководиоца свих масовних организација и удружења, првенствено Социјалистичког савеза, Народне омладине, Савета за просвету среза и града и многих других. Међутим, на дискусији по овом питању није било много чланова оба савета, ниједан председник ни начелник ни савета за просвету ни савета за здравље среза и града. Из друге осмолетке није се појавио нити директор нити иједан наставник,

колико их ми познајемо, види-мој као да се овај проблем на њих не односи уопште. Од реонских одбора Социјалистичког савеза није нико присуствовао, а од оба комитета омладине присуствовали су свега два друга, мада је било у штампи објављено да је дискусија јавна (друкчија не би ни могла ни требало да буде) и позвани сви да присуствују. Или можда чекамо по старом обичају да свакоме дође позивница на личност, а нисмо у стању сами да одредимо да ли треба негде поћи или не?

Правилно је критиковати друге кад не раде. Али је исто тако правилно својим учешћем помоћи друштвено корисан рад, па тек онда критиковати друге. Изграђивање лика новог човека социјалистичке Југославије и нових друштвених односа у нашој заједници није протоколарна ствар која се позивницама ставља у дужност овом или оном грађанину, већ дужност и обавезе сваког социјалистички свесног грађанина да сам захтева и искористи могућности да и сам допринесе нешто у томе, поготову још ако од заједнице прима и материјалну награду за то.

Поводом скупштине Удружења професора и наставника

„Ибарске новости“ у свом последњем броју донеле су и један чланак о скупштини Удружења професора и наставника, која је одржана 10. о. м. где је прилично похвално написано о тој скупштини.

Не мислим да овим умањујем резултате удружења и успех скупштине где је заиста било прилично дискутаната, али сматрам да скупштина није дала онолико колико се може очекивати од скупштине Удружења професора и наставника. Дискутовало се заиста доста, али површно, без анализе проблема односно без улагања у тачне проблеме са пуно опрезности да се дискутант не би коме замерио. Сматрам да у удружењу не постоји борба мишљења а поједини чланови, наравно од ауторитета, успевају да своје предлоге протуре недовољно објашњене односно неизносене чињенице да се такав предлог прихвати.

Овога пута такав случај је био са закључком да наставници и професори не могу спремат ученике ни редовне ни приватне. Другарица која је дала такав предлог није ни једну реч проговорила зашто је то потребно и да ли ће од тога бити какве користи у шта ја апсолутно не верујем. Када је један друг у дискусији поводом овог питања изјавио да оваква забрана не води ничему и напоменуо да се оваква питања не могу решавати административним путем, путем неких забрана или декрета, а ако се ради о стварању лика просветног радника и његовог ауторитета то се такође не постиже декретима, Више ће помоћи борба мишљења, борба чињеница да се дође до правог пута него ли било каква административна забрана — одлука — која није поткрепљена разлозима — објашњењем.

Још једна чињеница, која говори да се борба мишљења не негује у удружењу јесте и то што је претседавајући, после дискусије једног другог о проблемима школства, напоменуо да не треба залезати у компетенције Народне власти.

Чуднојата ствар да просветни радник има такво схватање о нашој Народној власти тј. да сматра да се Народној власти не могу давати предлози о решавању општих проблема. Наша Народна власт народна је не само ради

тога што је народ бира и може је и опозвати већ ради тога што јој може предлагати решења и критиковати њен рад. Зар има још некога који не зна каква је улога збора бирача, каква је улога јавних дискусија по предлозима разних закона и уредби? Зар то није глас народа? Зар то није директно управљање нашом заједницом? Зар из овога не произилази да су просветни радници и њихова удружења најпозванија да дају предлоге Народној власти и да критикују њен рад по питању школства?

Ако се оваквих и сличних илузија ослобађамо, ако схватамо да је дужност сваког нашег грађанина да својим предлозима и критиком учествује у решавању проблема, ако схватамо да су радници у предузећу — фабрици најпозванији да кажу своју реч у управљању, здравствени радници у решавању проблема здравља, а просветни радници у решавању проблема школства онда је критика и борба мишљења нужна и они који је на неки начин спутавају — гуше, чине злочин према напретку.

Удружење професора и наставника би онда много више дало у свом раду и ми треба да од оваквог удружења очекујемо много више него што је до сада дало.

Гојко Цветковић, наставник

Омладина гимназије позива на такмичење

У циљу активизације НО града у предизборној кампањи у част 29. Новембра и IV Конгреса Народне Омладине Србије, омладина више мешовите гимназије, заказала је такмичење свим организацијама НО.

- 1) Ко ће имати прегледнију евиденцију чланства НО.
- 2) Ко ће уредније плаћати члански улог.
- 3) Која ће организација пронаћи боље форме за политичко уздизање своје омладине.
- 4) Која ће организација имати већи број омладине у политичком раду.
- 5) Која ће организација боље успети да у својој средини организује рад гласних секција или да упише што већи број своје омладине у просветна друштва, (литерарна, фолклорна, речитаторска, музичка, драмска и научне групе.)

Основан је Срески одбор Савеза глувонемих у Ранковићеву

Са око 100 делегата одржана је скупштина Савеза глувонемих на којој је основан Срески одбор са територије Ранковићева, срезова Жичког, Трстеничког Љубишко-Триавског и Студеничког. Скупштини су присуствовали претставници власти са поменутих територија, претставник Главног одбора Савеза глувонемих, повереник и секретар повереништва из Крагујевца, претставници из Београда и Крагујевца. И поред тога што је позват већи број глувонемих из Среза није их било много на скупштини. Позиви су послати преко Народних одбора општина, али то изгледа није схваћено у потпуности као потребно, па је због тога и дошао мањи број другова и другарица из нашег среза.

Требало је само присуствовати овој скупштини па онда видети колико се ти људи боре да би постали једнаки грађани, да би могли као и остали бити укључени у привреду, да би могли бити корисни грађани наше отаџбине. Било је таквих момената из говора појединих делегата и претставника који су доводили до узбуђења, у извесном смислу и до сажаљења, што и ти људи нису у потпуности схваћени, већ се у више махова сматрају као људи који нису способни ни за какав друштвено корисан рад. Мало је до сада у нашем граду и срезу покљоњена пажња раду и уздизању оваквих другова и другарица. Више се то гледало као такво стање из кога се не може изаћи, одакле се не може наћи неко боље решење. И онај мањи број који је схватио њихове жеље и потешкоће није имао на чина и метода као и могућности да им мало више помогне. За то су сада створени сви услови, оснивањем Среског одбора Савеза глувонемих за град и поменуте срезове.

У дискусији, која је трајала 2 сата изнете су разне потешкоће са којима ће се сусрести новостворени одбор. После реферата повереника из Крагујевца, друга Милекића, чији је реферат био у извесном смислу узор како треба писати реферате, развила се дискусија по набаченим питањима рада и задатака Савеза.

Као основни и најглавнији задатак Среског одбора биће да се бори свим силама да омогући да се што већи број глувонемих укључи у привреду. А да би се то омогућило потребно је да се они оспособљавају да би могли користити то своје знање. На скупштини је констатовано да на територијама ових срезова и Ранковићева има око 600 глувонемих а само у Жичком срезу има их око 130. Значи да је задатак ове организације да све њих покупи, организује, обучи и омогући да буду корисни грађани наше земље. Делегати из осталих срезова на врло жив и интересантан начин приказали су проблеме у раду истих. Из ислагања се нарочито видело да има највише потешко-

ћа око узимања глувонеме деце од родитеља са села који су мало имућнијег стања и да је на тај начин донекле отежано школовање овакве деце. Ово се у главном образлаже тиме што и мућнији родитељи треба да плаћају то школовање. Са сиромашнији је ствар у повољнијој ситуацији. Но и ту има отпора од стране родитеља, који сматрају по старим навикама, да је боље дете да остане код родитеља па без обзира што није способно за привређивање. А сва та деца која остану на селу не могу ништа учинити и остаће неспособна за цело време свог живота. Зато је јесте циљ ове организације повући са села сву такву децу и на неки начин им омогућити да се укључе у привреду. На скупштини је предложено и законским путем да се решана ово питање путем старатељског органа Народних одбора који би родитељима који

не дају своју децу на такво школовање одузео родитељско право и доносио решење да их опет морају издржавати.

Нарочито је изражена жеља да се у скорој будућности отвори један дом ученика за глувонеме у нашем граду, а да се настоји да се један број који су снособљени укључе да раде. Нарочито је изражена жеља да се Народне власти и остале масовне организације позабаве са потешкоћама ових људи да им помогну у њиховом раду јер сами, заиста не могу много учинити. На крају је послат поздравни телеграм другу Титу и Главном одбору Савеза глувонемих. У Срески одбор изабрано је 8 другова и другарица и то: Камитини Ружа, претседник, Вучићевић Радисав, секретар, претставници свих срезова, претставник просветних и здравствених органа.

Р. Вучићевић

ЗНАЧАЈНА ПРОСЛАВА НАРОДНЕ ОМЛАДИНЕ

ПЕТОГОДИШЊИЦА ОСНИВАЊА ЦЕНТРАЛНОГ ОМЛАДИНСКОГ ДРУШТВА „ХЕРОЈ МАРИЧИЋ“

Прошло је већ 5 година од како постоји и ради централно омладинско културно-уметничко друштво „Херој Маричић“. Основано је другом половином 1948 год. Одмах после оснивања имало је доста задатака које је требало решити. И после два месеца напорног рада успело је да на зонском и републичком такмичењу заузме једно од видних места тако да је стекло право да се такмичи и на фестивалу Народне омладине Југославије у Београду.

Друштво је на фестивалу достојно репрезентовало омладину нашега града и околних места са својим постигнућима. Музичка секција друштва је заузела друго место од свих музичких секција које су биле заступљене из целе земље на фестивалу НОЈ. Хор друштва је исто тако имао видних успеха, тако да је наступио на радио станици Београд. Снимљене су неке песме за грамофонске плоче. И после фестивала друштво је радило. Некада је имало мање а некада више успеха.

Све оне посете селима, задругама предузећима, радним колективима како у нашем граду тако и околним и даљним местима говоре о томе да је друштво давало доста труда од себе. Многи чланови НО стекли су основне претставе о свом културном и уметничком образовању кроз секције овог друштва.

Управа друштва решила је да се 20. децембра прослави петогодишњица поставка и рада друштва. На дан 19. децембра увече одржаће се академија на којој ће присуствовати претставници организација и предузећа, радних колектива, родитељи чланова друштва и чланови друштва. 20. децембра у 9 часова пре подне одржаће се V-та годишња скупштина друштва на којој ће поред чланова друштва бити присутни

претставници масовних организација и радних колектива. Исто дана увече друштво ће дати концерт бесплатно за родитеље чланова друштва, помажуће почасне чланове као и претставнике масовних организација и радних колектива.

Друштво се спрема да на један заиста свечан начин прослави своју петогодишњицу оснивања. На овом концерту наступиће друштво и са новом ношњом коју је скоро набавило и то ће у извесном смислу бити изненађење.

Р. В.

Аграрном реформом у Југославији 316.415 породица добило је земљу

После ослобођења изменила се социјална структура села. Земљорадници су ослобођени свих дугова, а аграрном реформом одузето је земље од неземљорадника и богатих селака 503.476 хектара. Земљу је добило 316.413 земљорадничких породица. Поред тога, новим Законом о земљишном фонду даље је ограничен земљишни посед и земља предата на управљање онима који је обрађују.

Краткорочни кредити земљорадничким задругама износили су у Србији 1940 године 3.326 милиона динара, 1952 године 8.980 милиона, а само до 30. јуна 1953 године искоришћено је већ 13.707 милиона динара.

За наредних десет година предвиђају се огромна инвестициона средства за унапређење пољопривредне производње, која ће се утрошити за механизацију, наводњавање, производњу вештачких ђубрива, подизање пољопривредне прерађивачке индустрије итд., што ће све у знатној мери утицати на подизање животног стандарда.

Са IX Градске конференције Народне омладине

ДОПИСИ ЧИТАЛАЦА

Поводом чланка „неправилно издвајање“ у предузећу „Ибар“

Писац чланка није изнео стварно стање у предузећу. Можда зато што је он био радник овог предузећа па најурен као неваљао и сада да му се освети. Овакав чланак може негативно да делује на читав колектив, јер се смањује елан радника у предузећу и слабо радничко самоуправљање.

Писац чланка наводи да се у предузећу већ дуже времена ради биланс и не може се доћи до правог стања и данас. Ово је лаж. Завршни рачун предузећа за 1952 год. је готов још у јуну месецу и усвојен од стране Среског већа, а такође је готов и биланс за I полугође ове године. Завршни рачуни су ту и може се видети газдовање, а ја сам ту да одговорам. Какав је биланс и газдовање у предузећу може се видети у секретаријату за привреду НОС-а и НОГО-а јер они имају и завршне рачуне и записник о задњој ревизији која је била пре неколико дана.

Ја сам дошао у предузеће „Ибар“ 1 фебруара 1952 године. У предузећу су били сви похашени почев од директора, шефа рачуноводства једног и другог благајника и пословође циглане. Ја сам нашао новог шефа рачуноводства и две млађе књиговође, који су морали почети са књижењем 1953 год. и усредредити евиденцију по радилиштима, који нису могли узети на се-

бе рад књиговодства из 1952 год. јер је требало све изнова почети. Раднички савет је донео одлуку да се да неком књиговођи конорар да ажурира књиговодство да би се знало стање предузећа. А свако може да зна како се колектив осећао када нам претстоји сезона рада, на лицитацијама узети посао, а стање предузећа у протеклој години нисмо имали.

Извршена је погодба са другом Љубомиром Злокапом за суму од 80.000 дин. и дат рок од три месеца. Израђен је биланс и приказан вишак фонда од 10 милиона динара, како је ово било нереално реаговали смо на исто и показало се да биланс није тачан јер је враћен од стране СНО-а. Други биланс је такође враћен и исправљен и трећи пут примљен и усвојен са вишком фонда од 4.800 дин. а то због тога што је провера и неправилно газдовање отишло на терет вишка фонда плата. У чланку је лаж када се износи да је подељено по 10.000 динара у предузећу јер деобе није ни било.

Ја мислим да су кривци, иако не сви, кажњени за газдовање у предузећу за 1952 год. а да је и писац крив јер је био члан овог колектива, али га је слабо интересовао рад и није поконио пажњу контроли рада у предузећу.

Јовић Ђорђе, бив. директор „Ибра“

„Ми смо млади средњошколци, друга Миша добровољци“

То је једна од многих парола ученика Више гимназије у Ранковићеву, као и свих ученика свих школа широм наше земље, кују су они изабацили протестујући против једностраног решења западних сила да се преда зона „А“ Италији.

Но омладина наше гимназије, као и друга омладина, није остала само на речима, она је спровела своју одлуку у дело. Првог дана, када је савез бораца, испуњавајући жељу наших грађана, почео упис добровољаца, поред осталих, уписао је се и велики број омладине. Требао је само видети како су се омладинци довикивали и одлазили да се упишу у добровољце, спремни да ако буде требало, дају и своје младе животе за одбрану своје независности.

Након неколико дана и комитет гимназије је почео вршити упис добровољаца. И омладина се јављала. Нису се јављали само омладинци, јављале су се и омладинке. Не јављају се само ученици VIII-ог и VII-ог разреда, јављају се исто тако и ученици VI-ог и V-ог разреда, јер су и они осетили велику неправду која хоће да се нанесе нашој земљи.

Колико озбиљног схватања, колико решености има код наше омладине, када је у питању наша земља, говори нам овај пример: Један члан комитета школе седе у комитету. Пред њим је списак добровољаца. Записано је ту већ око 70. Улазе две ученице V-ог разреда:

— Јелте друже, да ли можемо да се упишемо у списак добровољаца?

— питају оне, озбиљно ишчекујући одговор.

— Које сте године рођене? — 1939 — гласно је одговор другарица.

— А шта мислите Ви ако Вам идуће ноћи неко донесе позив?

— Или ћемо да бравимо Трст — озбиљно одговарају обе другарице. Но нису само оне млади добровољци. Има више њихових другова и другарица.

Стан наше омладине је резултат поклањању њеној јединствености, одлучности и вољу да брани оно што је кривица њених старијих стечено, да не дозволи да се тр-

гује са њеном отаџбином за интересе фашиста.

Омладина Ранковићева је и поручила другу Титу.

— Ми уписујемо добровољце само нас позовите — И поћи ћемо сви до једнога ако то буде требало!

Марковић Велишка
уч. VIII раз. гим.

Зар се и њаковање најлажује?

Одјекни одјече и допри до ушију Градског трговинског предузећа „Гоч“ да у њиховој продавници број 4 у Врњачкој Бањи пословођа Цветан Грујић наплаћује паковање канцелариског материјала. Тако је дана 28-X-1953 године наплатио 96 динара ученику Осмолетке из Вранеша зато што је упаковао 200 комада свезака за писмене задатке и том приликом угрошио канан од примљених пакета и стари пак-папир.

Важно је подвући да је дотични пословођа толико био пажљив у своме раду да није хтео да унесе целу суму наплаћену у рачуну, већ само износ од свезака, а 96 динара наплаћених за паковање сигурно прокињужио у свом тефтеру који му служи за лично финансишко пословање.

Као докуменат школа је добила рачун бр. 1 од 28-X-1953 године потписан од стране Цветана Грујића, пословође продавнице бр. 4 у Врњачкој Бањи.

Управа Осмогодишње школе
у Вранешима

Другарска њажња према оболелом другу

У нашој болници лежи шешко оболео на свом последњем другу Ружић Драгоје, радник Дрвног комбината у Ранковићеву. Болест је у њако шешком стадијуму, да му је поред лекарске неге потребна и другарска пажња. Захваљујући другарској пажњи чланова синдикалне удруженице чији је и он члан, другу Ружићу није изостала та њажња пажња.

Делегирани од стране одбора удруженице Дрвног комбината другарице Гашић и Миловић са другом Миловићем, посетили

су своје оболеле другове са добрим и богатим пакетима за јело и 500 дин. у гошћу.

Ово је лепа другарска њажња од удруженице према оболелом другу, шим пре што не могу да га посетите његови најближи рођаци јер су далеко.

Док се оболели радник ишере-совао шша има ново у предузећу, јер је из истог олавног ошсухан, један радник љубоморно додаје: И нас раднике из „Магнохрома“ посећују наши другови, а други ће одмах за њим: И наши другови из Фабрике вагона су нас посећивали и доносили нам плеше.

После штога развила се дискусија са једним старим радником који им је причао, како се у капиталистичкој Југославији од стране буржоазије гледало на оболеле раднике, а о пословођима приватницима и да не говоримо. И ово је оно што нас чини великим и јаким, ово је ново социјалистичко у душама људи.

Лука Швијовић

Наши се сада чека?

У Пионирској улици довучена је пре два месеца земља и растурена на дужини од 30 метара, висине 1 метар, да би се њен горњи део изједначио са површином главне улице Војводе Степе, а затим да се преко ње постави калдрма Земља дуго стоји. Сви су мислили чека се калдрма. Али поодавно довучена је и калдрма па ипак радови се не изводе.

Да је летње доба могло би и да се разуме ово одуговлачење, али у ове кишне дане, грађани ове улице треба да имају и те како кондиције да би могли да извлаче ноге из те иловаче. Били би свакако задовољнији да радови нису почињани, јер блага раније није било. Овако су принуђени да чекају калдрму и да „узгред“ газе блато.

А докле?!
С. Митровић - „Цвеле“

Почешак - ња не ваља

Недавно су одржане годишње скупштине свих удружења просветних радника у нашем граду. Изабрани су и управни одбори, али се ни један од одбора не сети да међу просветним радницима покрене иницијативу ако не масовног одласка, на прославу Стодвасетогодишњице гимназије у Крагујевцу, а оно бар да одреди делегацију која би на прослави присуствовала као претставник просветних радника нашега града. Међутим појединци су се сетили да организују и изведу колективну посету просветних радника изложби француске таписерије у Београду.

Ово је питање за размисљање управним одборима удружења и Клубу културних и јавних радника.

Ревностан читалац „Ибарских новости“
В Стојановић

ОБАВЕШТЕЊЕ

Позивају се сви резервни официри са територије града Ранковићева да 10 новембра у 18 ч. обавезно присуствују настави која ће се одржати у сали Дома ЈНА.

Ово важи за официре свих родова војске.

Управа удружења

ПРОДАЈЕМ бркову подовну спаваћу собу. За цену упитати
Савку Сарић
Цара Душана 17

ОГЛАШАВАЈТЕ

у „Ибарским новостима“

СПОРТ
УСПЕХ ДОМАЋИХ КЛУБОВА

Слога — Борац 3:1

Металац - Шумадињанци 0:0

Наши претставници су успели један у потсавезу а други у Српској лиги да прошле недеље однесу победу над клубовима из Чачка. „Слога“ је у Чачку што се прилично ретко догађа глатко успела да потуче „Борца“ са 3:1 и на тај начин себе приближи групи водећих, те овом победом може да рачуна на боље место у овом делу првенства. Велики број навијача из Ранковићева био је задовољан пруженом игром а имали су прилике да за мало буду бројнији од Чачана на овој утакмици. „Слога“ је стабилизовала своје редове и мада без тренера има све услове да буде првак Српске лиге ако овако продужи. Најбољи на терену био је бек „Слоге“ Стефановић.

У другој утакмици „Металац“ и поред надмоћи и супериорности над „Шумадињанцем“ из Паталињана није успео да победи овај живаши тим који се претставио као тим са мало техничког знања, али са срцем које често пута фали нашим претставницима у потсавезном првенству. Навала „Металаца“ није могла да реализује премоћ и утакмица се завршила са резултатом 0:0. Можда кривицу за овај резултат сносе и састављачи тима који су погрешили пребапујући доброд Пучека на место које му не одговара. По нашем мишљењу леви бек је требао да иде у навалу, Пучек на своје старо место а центархалф да игра десног бека. Још једно искуство које скупо може да кошта а које не сме да се понови.

И спортисти су изашли на публицу да испуне своју грађанску обавезу. На слици познати фудбалер Слоге Руди Папудер гласа.

Железничар - Пролетер 6:1

СЛОГА — ШИБЕНИК 6:0

У Ранковићеву је гостовао други претставник Чачка „Пролетер“ који је капитулирао пред разиграним тимом „Железничара“, који није играо нарочито лепо за око али, корисно. Доказ надмоћи је изражен у резултату од 6:1 који је „Железничар“ поправио голдеференцију. Ако овако продужи ово друштво ће се до краја уврстити у боље тимове нашега Потсавеза.

Оно мало гледалаца на утакмици било је задовољено због игре „Слоге“ али незадовољни игром другог лигаша који је ову утакмицу изгубио са 6:0. Да је навала била снажљивија „Шибеник“ би са још већим поразом напустио наш град. Правдање да су играли утакмицу у Крушевцу није на месту јер је и Слога играла истога дана у Чачку.
М. П.

КОМУНАЛНА УПРАВА

НО градске општине - Ранковићево

Располаже првокласним шумским садницама за дрвореде и то: Канадске тополе од 2 и 4 године по цени од 60—70 дин. Робусне тополе од 2—4 године по цени од 60—70 динара по комаду. Багрема обичног од 1 и 2 године по цени од 800—1.000 динара за хиљаду комада. Софоре од 3 године, по цени од 50 динара по комаду. Каталпе од 3 године по цени од 50 дин. по комаду. Јасена белог од 3 године по цени од 20 динара по комаду. Аморфе од 3 год. по цени од 20 дин. по ком.

* * *

ТОПЛО КУПАТИЛО ПОЧЕЛО ЈЕ СА РАДОМ ОВЕ СЕЗОНЕ И РАДИЋЕ СВАКОГ ЧЕТВРТКА И СУБОТЕ ОД 13-21 ЧАСОВА

Комунална управа

НО градске општине — Ранковићево

ПУТНИК

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРОМЕТ ПУТНИКА И ТУРИСТА — РАНКОВИЋЕВО

Трг маршала Тита број 21. — Телефон број 22. — Текући рачун број 171-Т 332

Организује **ЈЕДНОДНЕВНЕ ИЗЛЕТЕ** у току месеца новембра за чланове земљорадничких задруга својим аутобусом за следећа места:

I. Овчар—Каблар, Пожегу, Севојну и Титово Ужице, са посетом и разгледањем изградње хидроелектричне централе у Овчарско-Кабларској клисури **У Севојни-посета и разгледање ваљанице бакра. У Пожеги, разгледање фабрике за прераду воћа. У Т. Ужицу, посета Народном музеју и разгледање осталих знаменитости из НОВ-е.**

ЦЕНА ЗА ОВО ПУТОВАЊЕ ЈЕ 700 ДИН. ПО ОСОБИ

II. Крушевац, Параћин, Добричево са посетом и разгледањем фабрике „Мери-ма“ у Крушевцу, фабрике стакла и вунене тканине у Параћину и Државног пољопривредног добра у Добричеву.

ЦЕНА ЗА ОВО ПУТОВАЊЕ ЈЕ 770 ДИН. ПО ОСОБИ

III. Крагујевац-Светозарево са посетом и разгледањем фабрике „Црвена Звезда“ у Крагујевцу и фабрике каблова у Светозарево.

ЦЕНА ЗА ОВО ПУТОВАЊЕ ЈЕ 700 ДИН. ПО ОСОБИ

У горње цене урачунат је превоз за одлазак и повратак путничким аутобусом.

Све информације за ово путовање као и излете прима „Путник“ — Ранковићево, свакодневно у свом радном времену од 7.30-12 и од 16-18.30 час

Врши све послове из области домаћег и страног туризма на целој територији ФНРЈ и у иностранству

ДОМАЋИ ТУРИЗАМ:

обезбеђује трудбеницима коришћење годишњег одмора у одмаралиштима и туристичким местима на целој територији ФНРЈ.

Организује излете полудневне, једнодневне и вишедневне, ради одмора и разоноде трудбеника, железницом и сопственим луксузним аутобусима.

Приређује кружна путовања ради упознавања земље и њених знаменитости специјалним возовима „Путник“-а, прикључцима за брзе возове, бродовима и сопственим аутобусима са обезбеђењем пансиона.

Преузима организацију, смештај, исхрану и превоз јачких екскурзија и колективних путовања чланова синдиката и осталих чланова масовних организација.

Даје сва обавештења о саобраћају у земљи и иностранству, врши резервацију места и продају авионских карата за Југословенски Аеро-транспорт.

Даје све информације из области туризма.

СТРАНИ ТУРИЗАМ:

пружа све потребне информације, врши резервацију хотела, места у колима за спавање, авиону итд. Обезбеђује превоз својим луксузним аутобусима.

На сектору туристичке рекламе издавачке делатности врши продају: туристичке ревије, илустровану туристичку ревију „Србија“, проспекте водице, разгледалице, разне фото-снимке, проспекте разних минералних и лековитих бања, редове вођњи и плакате са сликама туристичких места.

Пружа све остале услуге туристима у земљи и иностранству.

„ПУТНИК“ ПРИМА АКОНТАЦИЈЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ГОД. ОДМОРА, ИЗЛЕТА, КРУЖНИХ ПУТОВАЊА И ДР.

За све информације и услуге пружа апсолутну гаранцију и даје пуну материјалну накнаду за сваку штету која је настала нетачним информацијама или нашим услугама.

Пољопривредници, воћари и виноградарии!

ВОЋНО-ЛОЗНИ РАСАДНИК СРЕЗА ЖИЧКОГ У РИВНИЦИ — КОВАНЛУК

Има за настуцајућу сезону одговарајућих воћних калемова разних врста и сорти, који су способни за сађење на спалном месту и шо:

1. ЈАБУКЕ: Јонатан, црвени Делишес, Ромбјоти, Лепоцветка, Канадска ренета, Парменка, Будимка и Колачара;
2. КРУШКЕ: Калуђерку, Вилрјамову, Зимску Деканткињу, и Пас-красам;
3. ДУЊЕ: Брањску и Летковачку;
4. КАЈСИЈЕ: Домаћа круна;
5. БРЕСКВЕ: Мајски цвет, Александар, рану и позну Халеову, Елберту позну и Моритон 1 и 2;
6. ТРЕШЊЕ: Мајску рану, Гермерсдорфску и Аршламу;
7. ОРАХ: Домаћи са меком љуском;
8. ЈАГОДЕ: Мадам Муте и друге. Цена једног живиња јагоде је по 2 динара комад. Јагода је врло рентабилна. Са мале површине даје високе приносе и плодови се пласирају по доста високим ценама. Пласман њених плодова и на нашој пијаци је све бољи с обзиром на развој нашега града. Врло добро користи површине у младим воћњацима као узрод. Сваке године треба садити у јесен извесну количину, да има увек добрих бокора за род. Сада је најподесније сађење с обзиром на довољну колич. влаге.

Цена садницама је франко расадник 40 (четрдесет) динара по комаду.

Исто тако расадник је произвео ове године лозне калемове на подлози Америчкој Берландијери-Рипарија КОБЕР 5 ВВ и Берландијери-Рипарија ТЕЛЕКИ 8 В. Једна и друга подлога сматрају се за нас као врло добре и универзалне сорте.

Горе означене подлоге окалемљене су са сортама домаће лозе и то од вишњих: Прокупац 80%, и Ризлигом 5%, а од осталих сорти са сортом АФУС-АЛИИ 15%. Лозни калемови продаваће се по комаду франко расадник 16 динара комад I класа. Извете цене за воћне и лозне калемове важе за територију Среза жичког, ван среза цене су знатно веће.

ТРГОВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ „КОПАОНИК“

Нуди са свог стоваришта (које се налази преко пута жел. станице) грађевинским, трговачким предузећима и земљорадничким задругама следећи грађевински материјал:

ЖИЧАНЕ ЕКСЕРЕ:		
14x35 по цени 258 д. 1 кг.	31x 70 по цени 184 д. 1 кг.	42x120 по цени 177 д. 1 кг.
15x30 . . . . . 245	34x 60 . . . . . 182	45x100 . . . . . 176 . . . . .
18x30 . . . . . 221	34x 70 . . . . . 182	46x120 . . . . . 176 . . . . .
18x35 . . . . . 221	34x 80 . . . . . 182	60x160 . . . . . 175 . . . . .
20x40 . . . . . 102	38x 80 . . . . . 181	50x140 . . . . . 175 . . . . .
25x55 . . . . . 194	38x 90 . . . . . 181	60x180 . . . . . 175 . . . . .
25x60 . . . . . 194	42x 90 . . . . . 181	65x189 . . . . . 175 . . . . .
28x50 . . . . . 190	42x110 . . . . . 177	60x200 . . . . . 175 . . . . .
31x60 . . . . . 184	42x120 . . . . . 177	60x240 . . . . . 175 . . . . .

ЕКСЕРИ ЗА КРОВНУ ХАРТИЈУ 25x30 ПО ЦЕНИ 216 ДИНАРА ЗА 1 КИЛОГРАМ

Црни лим 60x180 дебелина 0,5 мм. I класа, по цени 90 динара за 1 килограм

Обручна шина 15x2 . . . . . " 98 " 1 " " " 12x2 . . . . . " 111,50 " 1 " " Шупља опека . . . . . " 5,50 " 1 комад

Прозорског стакла разне ширине . . . . . " 284 " 1 метар кв. Фирија (панени) у бирадима . . . . . " 434 " 1 килограм

Полуфирија . . . . . " 399 " 1 " Уљане боје равних нијанси . . . . . " 185-254 " 1 " Гипс алабастер . . . . . " 11,50 " 1 "

Предузеће такође нуди: битумен, плафонску треску, жарене жице, кровну хартију, тесане јелове и смрекове греде, електро-стубове, скелску грађу — чардаке и друго.

Наведени материјал се може прегледати на стоваришту сваког радног дана од 7 до 15 часова без обавезе на куповину.

РАНКОВИЋЕВО
ТЕЛЕФОН БРОЈ 113 — ТЕКУЋИ РАЧУН БРОЈ 101-Т-119 КОД Н. БАНКЕ У БЕОГРАДУ